

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (esimene koda)

22. juuni 2006^{*}

Kohtuasjas T-136/04,

Rasso Freiherr von Cramer-Klett, elukoht Aschau im Chiemgau (Saksamaa),

Rechtlerverband Pfronten, asukoht Pfronten (Saksamaa), esindajad: advokaadid
T. Schönfeld ja L. Thum,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: M. van Beek ja B. Schima,

kostja,

^{*} Kohtumenetluse keel: saksa.

keda toetab

Soome Vabariik, esindajad: T. Pynnä ja A. Guimaraes-Purokoski,

menetlusse astuja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 22. detsembri 2003. aasta otsus 2004/69/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Alpide biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (ELT 2004, L 14, lk 21; ELT eriväljaanne 15/08, lk 10).

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees R. García-Valdecasas, kohtunikud I. Labucka ja V. Trstenjak,

kohtusekretär: E. Coulon,

II - 1808

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik ja faktiline raamistik

- ¹ Nõukogu võttis 21. mail 1992 vastu direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102; edaspidi „loodusdirektiiv“).
- ² Loodusdirektiivi eesmärk on selle artikli 2 lõike 1 kohaselt aidata kaasa looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitsmisega bioloogilise mitmekesisuse säilimisele liikmesriikide territooriumil, kus kohaldatakse asutamislepingut.
- ³ Loodusdirektiivi artikli 2 lõige 2 täpsustab, et direktiivi kohaselt võetud meetmed on kavandatud ühenduse tähtsusega looduslike elupaikade ning looduslike looma- ja taimeliikide soodsa kaitsestaatuse säilitamiseks või taastamiseks.
- ⁴ Loodusdirektiivi põhjenduse 6 kohaselt tuleb selleks, et tagada ühenduse tähtsusega looduslike elupaikade ja liikide soodsa kaitsestaatuse taastamine või säilitamine, määrata konkreetsed erikaitsealad, et kindlaksmääratud ajakava kohaselt luua Euroopas sidus ökoloogiline võrgustik.

- 5 Loodusdirektiivi artikli 3 lõike 1 alusel hõlmab see võrgustik, mida nimetatakse „Natura 2000”, lisaks erikaitsealadele ka liikmesriikide poolt nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 98) kohaselt klassifitseeritud linnukaitsealad.
- 6 Loodusdirektiivi artikli 1 punkti 1 alusel on erikaitseala „ühenduse tähtsusega ala, mille liikmesriik on määranud õigus- ja haldusaktide ja/või lepingu alusel ning kus kohaldatakse vajalikke kaitsemeetmeid, et säilitada või taastada nende looduslike elupaikade ja/või liikide populatsioonide soodsat kaitsestaatust, mille jaoks ala on määratud”.
- 7 Loodusdirektiivi artikkel 4 näeb ette kolmeetapilise menetluse erikaitsealade määramiseks. Selle artikli lõike 1 kohaselt esitab iga liikmesriik alade loetelu, kus märgitakse, milliseid kohalikke I lisas nimetatud looduslikke elupaigatüüpe ja II lisas nimetatud liike alal esineb. Loetelu koos ala käsitleva teabega saadetakse komisjonile kolme aasta jooksul direktiivi teatavaks tegemisest.
- 8 Loodusdirektiivi artikli 4 lõike 2 alusel kehtestab komisjon nende loetelude ja selle III lisas sätestatud kriteeriumide alusel ning kokkuleppel kõikide liikmesriikidega ühenduse jaoks oluliste alade esialgse loetelu. Ühenduse jaoks olulisteks aladeks valitud alade loetelu kinnitab komisjon loodusdirektiivi artiklis 21 sätestatud korras. Artikli 4 lõike 3 kohaselt kehtestatakse nimetatud loetelu kuue aasta jooksul alates loodusdirektiivi teatavaks tegemisest.

- 9 Loodusdirektiivi artikli 4 lõige 4 sätestab, et kui ala on lõikes 2 sätestatud korras kinnitatud ühenduse jaoks oluliseks alaks, määravad asjaomased liikmesriigid ala erikaitsealaks võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kuue aasta jooksul, kehtestades prioriteedid lähtuvalt sellest, kui tähtis on ala I lisas nimetatud looduslike elupaigatüüpide või II lisas nimetatud liikide soodsa kaitsestaatuse säilitamise või taastamise ja Natura 2000 sidususe seisukohast, ning pidades silmas ala ähvardavat kahjustamist või hävitamist.
- 10 Loodusdirektiivi artikli 4 lõige 5 täpsustab, et nüpea kui ala on kantud komisjoni koostatud ühenduse jaoks oluliste alade loetellu, kohaldatakse selle suhtes loodusdirektiivi artikli 6 lõikeid 2–4.
- 11 Loodusdirektiivi artikkel 6 näeb ette:

„1. Liikmesriigid kehtestavad erikaitsealade suhtes vajalikud kaitsemeetmed, mille hulka kuuluvad vajaduse korral asjakohased kaitsekorralduskavad, mis on eraldi välja töötatud või lisatud muudesse arengukavadesse, ning asjakohased õiguslikud, halduslikud või lepingulised meetmed, mis vastavad aladel esinevate I lisa looduslike elupaigatüüpide ja II lisa liikide ökoloogilistele vajadustele.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et vältida erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist ning selliste liikide häirimist, mille kaitseks alad on määratud, kuivõrd selline häirimine võib oluliselt mõjutada käesoleva direktiivi eesmärkide täitmist.

3. Iga kava või projekti, mis ei ole otseselt seotud ala kaitsekorraldusega või ei ole selleks otseselt vajalik, kuid mis tõenäoliselt avaldab alale olulist mõju eraldi või koos muude kavade või projektidega, tuleb asjakohaselt hinnata seoses tagajärgedega, mida see ala kaitse-eesmärkidele avaldab. Pädevad siseriiklikud asutused annavad kavale või projektile kava või projekti tagajärgede hindamise järelduste alusel ning lõike 4 sätete kohaselt nõusoleku alles pärast seda, kui nad on kindlaks teinud, et see ei avalda asjaomase ala terviklikkusele negatiivset mõju, ja teevad seda vajaduse korral pärast avaliku arvamuse saamist.

4. Kui hoolimata negatiivsest hinnangust kava või projekti tagajärgedele ala suhtes ja alternatiivsete lahenduste puudumisel tuleb kava või projekt üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvatel põhjustel, sealhulgas sotsiaalsetel või majanduslikel põhjustel siiski ellu viia, peab liikmesriik võtma kõik vajalikud asendusmeetmed, et tagada Natura 2000 võrgustiku üldise sidususe kaitse. Liikmesriik teatab komisjonile vastuvõetud asendusmeetmetest.

Kui asjaomasel alal esineb esmatähtsaid looduslikke elupaigatüüpe ja/või esmatähtsaid liike, võib kaaluda ainult neid seisukohti, mis on seotud rahva tervise või avaliku julgeolekuga, esmatähtsate soodsate tagajärgedega keskkonnale või komisjoni arvamuse kohaselt muude üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvate põhjustega.”

- ¹² Komisjoni 22. detsembri 2003. aasta otsus 2004/69/EÜ, millega võetakse vastavalt loodusedirektiivile vastu Alpide biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (ELT 2004, L 14, lk 21; ELT eriväljaanne 15/08, lk 10; edaspidi „vaidlustatud otsus”), võeti vastu viimati nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 2 kolmanda lõigu alusel. Ühenduse tähtsusega alade loetellu kuuluvad järgmised alad:

— DE 8239304 Hochries-Laubensteingebiet und Spitzstein;

— DE 8429303 Kienberg mit Magerrasen im Tal der Steinacher Ach.

- 13 Esimene hageja on ühenduse tähtsusega alal DE 8239304 asuva kinnisasja omanik. Teine hageja on seltsing, mis ühendab ühenduse tähtsusega alal DE 8429303 asuvate kinnisasjade omanikke. Hagejad kasutavad oma metsamaid selleks loodud ettevõtete raames.

Menetlus

- 14 Hagejad esitasid käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 8. aprillil 2004.
- 15 Soome Vabariik (edaspidi „menetlusse astuja”) esitas 2. septembril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu esimese koja esimees andis 14. oktoobri 2004. aasta määrusega menetlusse astumise loa. Menetlusse astuja esitas oma seisukohad üksnes hagi vastuvõetavuse kohta. Hagejad ja komisjon ei esitanud märkusi menetlusse astuja seisukohtade kohta.
- 16 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitas komisjon Esimese Astme Kohtu kantseleisse 28. septembril 2004 saabunud vastuvõetamatuse vastuväite. Hagejad esitasid selle vastuväite kohta oma märkused 17. novembril 2004.

Poolte nõuded

- 17 Oma vastuvõetamatuse vastuväites palub komisjon Esimese Astme Kohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejatelt.
- 18 Menetlusse astuja seisukohtades palub menetlusse astuja Esimese Astme Kohtul jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 19 Oma märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta paluvad hagejad Esimese Astme Kohtul:
- lükata vastuvõetamatuse vastuväide tagasi;
 - tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitus

- 20 Kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel juhul, kui pool taotleb, et Esimese Astme Kohus otsustaks vastuvõetamatuse küsimuse asja sisuliselt arutamata, on järgnev menetlus suuline, kui Esimese Astme Kohus ei otsusta teisiti. Esimese Astme Kohus leiab, et käesolevas asjas piisab kohtutoimiku dokumentidest ning vajadus suulise menetluse avamiseks puudub.

Poolte argumentid

- 21 Komisjon väidab esimese võimalusena, et hagejatel puudub menetluse algatamise huvi.
- 22 Komisjon leiab, et vaidlustatud otsus kujutab endast üksnes vahemeedet vastavalt Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsusele kohtuasjas 60/81: IBM vs. komisjon (EKL 1981, lk 2639, punkt 10). Vaidlustatud otsus ei ole akt, mille peale saab esitada hagi, sest ühenduse tähtsusega alade loetelu kehtestamisega ei lõppe menetlus, mille eesmärk on Natura 2000 võrgustiku loomine.
- 23 Komisjon rõhutab, et vaidlustatud otsus ei mõjuta hagejate õiguslikku olukorda otseselt. Tema sõnul avalduvad võimalikud mõjud hagejatele üksnes siis, kui siseriiklikud asutused võtavad meetmeid loodusdirektiivi ja vaidlustatud otsuse alusel.

- 24 Komisjon leiab seetõttu, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejate õigusi üldse. Seetõttu ei ole neil menetluse algatamise huvi puudumise tõttu õigust esitada EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel tühistamishagi selle otsuse peale.
- 25 Teise võimalusena kinnitab komisjon, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid otseselt ja isiklikult.
- 26 Hagejate otsese puutumuse osas leiab komisjon, et ühenduse tähtsusega alade loetelu kehtestamise tagajärjed, nimelt liikmesriikide kohustus määrata need alad erikaitsealadeks ja näha nende suhtes ette kaitsemeetmed, ei teki automaatselt. Kuigi alade loetelu kehtestas siduvalt alade ulatuse ning kaitsmisele kuuluvad looduslikud elupaigad ja liigid, säilib liikmesriikidel loodusdirektiivi artikli 6 lõikes 1 sätestatud kaitsemeetmete osas teatud kaalutusõigus. Ainult need meetmed avaldavad hagejate õiguslikule olukorrale mõju. Seega ei ole mõeldav, et vaidlustatud otsus puudutab hagejaid otseselt.
- 27 Komisjon lisab, et hagejate otsene puutumus ei nähtu ka loodusdirektiivi artikli 4 lõikest 5, mis näeb ette, et niipea, kui ala on kantud lõike 2 kolmandas lõigus nimetatud loetellu, kohaldatakse selle suhtes direktiivi artikli 6 lõikeid 2–4. Selle kohta väidab komisjon, et loodusdirektiivi artikli 6 lõige 2 sätestab kohustuse vältida ala kahjustamist ja häirimist. Sama direktiivi artikli 6 lõiked 3 ja 4 kehtestavad sellistele kavadele ja projektidele loa andmise menetluse, mis võivad ala mõjutada. Mõlemal juhul on tegemist liikmesriikide, aga mitte eraõiguslike isikute kohustusega.

- 28 Komisjon järeldeb sellest, et kuna vaidlustatud otsusel puudub hagejate õiguslikule olukorrale vahetu õigusmõju, ei puuduta viimati nimetatud otsus neid otseselt ja järelikult ei ole neil õigust tühistamishagi esitada.
- 29 Isikliku puutumuse osas leiab komisjon, et vaidlustatud otsus ei määratle kinnisasjade omanike õigusi ja kohustusi, vaid üksnes kehtestab ühe loetelu aladest, millele seejärel kohaldatakse muid sätteid, mis kinnisasja omandit ei puuduta. Nende sätete eesmärk on kaitsta alasid nende kaitsestaatuse halvenemise eest, sõltumata tegevusest, millest selline halvenemine johtub.
- 30 Komisjon on seisukohal, et kuna vaidlustatud otsus ei kehtesta kinnisasjade omanikele mingisuguseid kohustusi, ei saa hagejad väita, et otsus mõjutab nende konkreetseid õigusi või et neile on põhjustatud erilist kahju, mis eristab neid kõigist teistest ettevõtjatest. Isegi kui nõustuda, et otsus võib hagejatele kehtestada kohustusi, tuleneb see objektiivselt kindlaksmääratud olukorrast ehk lisas nimetatud alade geograafilisest olukorrast.
- 31 Komisjoni sõnul ei erista hagejaid ka see, et komisjon on konkreetsete sätete põhjal kohustatud arvestama hagejate olukorrale avalduvaid tagajärgi, mis on aktiil, mille ta kavatses vastu võtta. Komisjoni sõnul kohaldatakse vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud menetlusele üksnes looduskaitset puudutavaid teaduslikke kriteeriume. Lisaks ei kohusta ükski ühenduse õigusnorm komisjoni järgima vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel menetlust, mille raames hagejad oleksid võinud viidata sellistele õigustele nagu õigusele olla ära kuulatud.

- 32 Komisjon leiab, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid seega isiklikult. Komisjon järeldeb kõigest eespool esitatust, et hagi tuleb jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 33 Menetlusse astuja toetab komisjoni argumenti ja väidab samuti, et käesolev hagi on vastuvõetamatu.
- 34 Hagejate otsese puutumuse osas lisab menetlusse astuja, et vaidlustatud otsus jätab liikmesriikidele ilmselgelt võimaluse teatud meetmed vastu võtta või jätta vastu võtmata. Niisiis sõltub vaidlustatud otsuse mõju sellest, kuidas siseriiklikud asutused oma kaalutusõigust kasutavad.
- 35 Hagejate isikliku puutumuse osas leiab menetlusse astuja, et vaidlustatud otsus ei takista neil oma ainuõiguste kasutamist ega võta neilt õigusi ära. See otsus ei reguleeri tegelikult hagejate õigusi ja kohustusi, vaid sätestab üksnes geograafiliselt piiritletud alade loetelu. Hagiavalduses viidatud võimalikud negatiivsed mõjud on üksnes vaidlustatud otsuse kaudsed tagajärjed.
- 36 Menetlusse astuja sõnul tuleb ka sedastada, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid ainuõiguste omanikena. Isegi kui oletada, et otsus neid puudutab, saab see neid puudutada üksnes kinnisasja omanikuna, samuti nagu see mõjutab kõigi vaidlustatud otsuse lisas loetletud maatükkide omanike õiguslikku olukorda.
- 37 Menetlusse astuja rõhutab veel, et kuigi vaidlustatud otsus võimaldab vajadusel määratleda vaidlustatud otsuse I lisas ettenähtud kinnisasjade omanikke, ei tähenda see mingil juhul seda, et see meede hagejaid isiklikult puudutaks, sest seda otsust

kohaldatakse selles objektiivselt määratletud faktilise olukorra alusel, nimelt kõnealuste kinnisasjade loodusliku väärtuse alusel (vt Esimese Astme Kohtu 6. septembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-213/02: SNF vs. komisjon, EKL 2004, lk II-3047, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 38 Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus puudutab neid otseselt ja isiklikult.
- 39 Otsese puutumuse osas viitavad hagejad loodusdirektiivi artikli 4 lõikele 5, mis näeb ette, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise tulemusel kehtib selle otsusega sätestatud alade suhtes loodusdirektiivi artikli 6 lõikes 2 ette nähtud halvendamiskeeld ning sama artikli lõigetes 3 ja 4 ette nähtud, kavade ja projektide suhtes kohaldatav loa andmise menetlus. Nad leiavad, et kuigi nende kohustuste osas peetakse silmas liikmesriiki, puudutavad eespool viidatud kohustused neid siiski otseselt, sest artikkel 6 tekitab neile otseseid tegutsemiskohustusi. Hagejate sõnul ei jäta loodusdirektiivi artikli 6 lõiked 2–4 liikmesriikidele mitte mingit kaalutlusruumi.
- 40 Isikliku puutumuse osas leiavad hagejad, et on vaieldamatu, et põhiliselt ei erine nende õiguslikult ebasoodne olukord teiste vaidlustatud otsuses ettenähtud aladel asuvate maatükkide omanike ebasoodsast olukorrast. Viitühmmana tuleks siiski nende sõnul arvestada kõiki ühenduse maatükkide omanikke.
- 41 Nad lisavad, et loodusdirektiivi artikli 6 lõiked 2–4 tekitavad piiranguid nende omandi kasutamisele. Maatükkide geograafiline olukord on vaidlustatud otsuse jaoks seostamiskriteerium, sest direktiivi süsteem viitab sellele ainsale kriteeriumile.

Vaieldamatult puudub hagejatel igasugune võimalus selle direktiivi peale esitada hagi, sest viimatinimetatu ei puuduta neid otseselt ja isiklikult.

- 42 Hagejad leiavad seetõttu, et tõhusa kohtuliku kaitse nõuetel puuduks tähendus, kui omanikke ei peetaks vaidlustatud otsusega isiklikult puudutatuks, sest neid peetakse silmas üksnes nende omandis olevate maatükkide geograafilise olukorra tõttu.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 43 EÜ artikli 230 neljanda lõigu kohaselt „[i]ga füüsiline või juriidiline isik võib [...] algatada menetluse temale adresseeritud otsuse vastu ja sellise otsuse vastu, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, kuigi vormiliselt on see teisele isikule adresseeritud määrus või otsus”.
- 44 Kuna puudub vaidlus selle üle, et hagejad ei ole vaidlustatud otsuse adressaadid, tuleb kindlaks teha, kas see otsus puudutab neid otseselt ja isiklikult.
- 45 Hagejate otsese puutumuse osas tuleb meenutada, et tingimus, mille kohaselt meede puudutab isikut otseselt, eeldab käesolevas asjas, et see vaidlustatud otsus avaldab otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale ega jäta seda akti rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutusõigust — akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid ühenduse õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt Euroopa Kohtu 5. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-386/96 P: Dreyfus *vss.*

komisjon, EKL 1998, lk I-2309, punkt 43, ja seal viidatud kohtupraktika, ning Esimese Astme Kohtu 27. juuni 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-172/98, T-175/98–T-177/98: Salamander jt vss. parlament ja nõukogu, EKL 2000, lk II-2487, punkt 52).

46 See tähendab, et kui tegevus, mida liikmesriik peab institutsiooni poolt liikmesriigile adresseeritud ühenduse akti täitmiseks ette võtma, on puhtautomaatne, või kui ühel või teisel viisil kehtestatakse selle akti tagajärjed üheselt, puudutab akt otseselt igat isikut, keda see tegevus mõjutab. Seevastu siis, kui akt jätab liikmesriigile võimaluse tegutseda või jätta tegutsemata või kui see ei kohusta teda tegutsema kindlaksmääratud viisil, on see, mis isikut konkreetselt mõjutab, liikmesriigi tegevus või tegevusetus, kuid mitte akt ise (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 10. septembri 2002. aasta määrus kohtuasjas T-223/01: Japan Tobacco ja JT International vss. parlament ja nõukogu, EKL 2002, lk II-3259, punkt 46).

47 Esimese Astme Kohtu arvates ei saa asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus, mis määrab ühenduse tähtsusega aladeks Saksamaa territooriumil asuvad alad, kus hagejad omavad maatükke, mõjutab ise hagejate õiguslikku olukorda. Vaidlustatud otsus ei sisalda ühtegi sätet ühenduse tähtsusega alade sellise kaitsekorra nagu säilitamismeetmete või loa andmise menetluse kohta. Vaidlustatud otsus ei mõjuta kinnisasjade omanike õigusi ega kohustusi ning nende õiguste teostamist. Vastupidi hagejate väitele ei kohusta nende alade kandmine ühenduse tähtsusega alade hulka ettevõtjaid ega eraisikuid.

48 Loodusdirektiivi artikli 4 lõige 4 täpsustab, et kui komisjon on ala kinnitanud ühenduse jaoks oluliseks alaks, määrab asjaomane liikmesriik selle ala „erikaitsealaks” hiljemalt kuue aasta jooksul. Selles kohta märgib loodusdirektiivi artikli 6 lõige 1, et liikmesriigid kehtestavad erikaitsealade suhtes vajalikud kaitsemeetmed, mis vastavad aladel esinevate looduslike elupaigatüüpide ja liikide ökoloogilistele vajadustele.

- 49 Loodusdirektiivi artikli 4 lõige 5 märgib veel, et niipea kui ala on kantud ühenduse jaoks oluliste alade loetellu, kohaldatakse selle suhtes artikli 6 lõikeid 2–4.
- 50 Loodusdirektiivi artikli 6 lõige 2 sätestab, et liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et vältida erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist ning selliste liikide häirimist, mille kaitseks alad on määratud, kuivõrd selline häirimine võib oluliselt mõjutada käesoleva direktiivi eesmärkide täitmist.
- 51 Loodusdirektiivi artikli 6 lõige 3 sätestab veel, et iga projekti, mis ei ole otseselt seotud ala kaitsekorraldusega või ei ole selleks otseselt vajalik, kuid mis tõenäoliselt avaldab alale olulist mõju, tuleb asjakohaselt hinnata seoses tagajärgedega, mida see ala kaitse-eesmärkidele avaldab. Pädevad siseriiklikud asutused annavad ala suhtes tekkivate projekti tagajärgede hindamise järelduste alusel projektile nõusoleku alles pärast seda, kui nad on kindlaks teinud, et see ei avalda asjaomase ala terviklikkusele negatiivset mõju. Selles osas täpsustab loodusdirektiivi artikli 6 lõige 4, et kui projekt tuleb üldiste huvide seisukohast mõjuvatel põhjustel ellu viia, peab liikmesriik võtma kõik vajalikud asendusmeetmed, et tagada Natura 2000 võrgustiku üldine sidusus.
- 52 Tõlgendades eespool viidatud kohustusi, mis on liikmesriikidele kohustuslikud niipea, kui alad on vaidlustatud otsusega määratud ühenduse tähtsusega aladeks, tuleb sedastada, et ühtegi neist kohustustest ei kohaldata hagejate suhtes vahetult. Kõik need kohustused eeldavad asjaomase liikmesriigi akti, et see täpsustaks, kuidas liikmesriik kavatseb kõnealust kohustust rakendada, mis puudutab vajalikke kaitsemeetmeid (loodusdirektiivi artikli 6 lõige 1), vajalikke meetmeid vältimaks ala halvenemist (loodusdirektiivi artikli 6 lõige 2) või pädevate siseriiklike asutuste poolt loa andmist projektile, mis võib avaldada alale olulist mõju (loodusdirektiivi artikli 6 lõiked 3 ja 4).

- 53 Loodusdirektiivist, mille alusel on vaidlustatud otsus vastu võetud, nähtub seega, et direktiiv on saavutatava tulemuse seisukohalt liikmesriigile siduv, kuid jätab siseriiklikele asutustele pädevuse selles osas, milliseid kaitsemeetmeid võtta ja milliseid loa andmise menetlusi järgida. Seda järeldust ei kummuta asjaolu, et liikmesriikidele niiviisi antavat kaalutlusruumi tuleb kasutada vastavalt loodusdirektiivi eesmärkidele.
- 54 Kõigest eespool esitatust järeldub, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejaid otseselt EÜ artikli 230 neljanda lõike tähenduses ja järelikult tuleb hagi jätta vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata, ilma et oleks vaja käsitleda küsimust, kas kõnealune otsus puudutab hagejaid isiklikult.
- 55 Kuigi hagejatel puudub õigus vaidlustatud otsuse tühistamist nõuda, võivad nad vaidlustada loodusdirektiivi artikli 6 kohaselt võetavad meetmed, mis neid puudutavad, ja selles kontekstis jääb neil võimalus viidata otsuse ebaseaduslikkusele siseriiklikes kohtutes, kes lahendavad asja lähtudes EÜ artiklist 234 (Euroopa Kohtu 17. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-70/97 P: Kruidvat *vss.* komisjon, EKL 1998, lk I-7183, punktid 48 ja 49, ja Esimese Astme Kohtu 12. juuli 2000. aasta määrus kohtuasjas T-45/00: Conseil national des professions de l'automobile jt *vss.* komisjon, EKL 2000, lk II-2927, punkt 26).

Kohtukulud

- 56 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista hagejatelt.

- 57 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud. Käesolevas asjas kannab Soome Vabariik oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

määrab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Jätta hagejate kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja komisjoni kohtukulud.**
- 3. Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.**

Luxembourgis, 22. juunil 2006.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

R. García-Valdecasas